

AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2012. 11. 04 - XXII. ÉVF. 5. SZ.

Szent dallamok – és ami mögöttük van

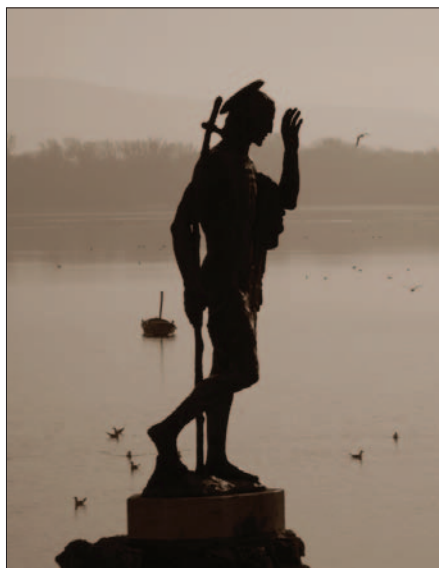
Szentatyánk, Benedek pápa „Porta fidei” című dokumentuma, valamint a Püspöki Kar közelmúltban kiadott körlevele rávilágított arra, hogy bizony nagy lemaradásaink vannak a hitünk ismeretében. A plébániai közösség sok területen /szentségi élet, karitás, stb./ kétségtelenül nagy „eredményeket” tud felmutatni, ami elsősorban a híveink nagylelkűségének köszönhető.

Nem elég azonban egymás felé fordulni, megélni a felebaráti szeretetet. A szeretetszolgálat, a béke nem maradhat tartós, ha nincs mögötte az Istennel való igazi, bensőséges kapcsolat. Most itt elsősorban nem az érzelmileg, hanem az **értelemmel megélt** és felfogott intenzív, élő kapcsolatra gondolok. A szeretetszolgálat fontos, de anélkül, hogy saját életünk ne alakulna, ne gyökerezne egyre mélyebben az Istenben, s ezáltal ne válnánk lelkileg egyre gazdagabbakká, nem lehet egy fenntartható folyamat. A személyes formálódás a legnehezebb, és ezzel mindnyájunknak szembe kell nézni. A közösség sem tud együtt az Isten felé törni, ha az egyes tagjai feladják a küzdelmet, ha kialszik bennük annak a Szentléleknek a lángja, ami folyamatosan megvilágosítja az életünket, és segít, hogy jó döntéseket hozzunk, akitől a kitartást kapjuk a boldogág, a kiteljesedett élet felé vezető úton. Az értelemmel megélt hit erősödéséhez járulhatnak hozzá a plébánián tartott missziók, tematikus igehirdetések, felnőtt hittanok, biblia-magyarázatok, igényes lelki és teológiai olvasmányok.

Ebbe a sorba illeszkedik be mindjárt elsőként a kedves hívek kezébe adott új énekeskönyvünk. Ez az énekeskönyv egy lépés a megkezdett úton. Ez az út pedig abból a felismerésből származik, melyet az Egyház így fogalmazott meg (ponto-

san ötven évvel ezelőtt a II. Vatikáni zsinaton): a szentmise csúcspontja és forrása. A közösségi és egyéni életünk legnagyobb eseménye, csúcspontja, és egyben az a forrás, ahonnan erőt meríthetünk a mindennapi életünkhöz, személyes küzdelmeinkhez, a családi élethez, a szeretetszolgálatához. Az a forrás, ami áthatja az életünket, mert nem természetes, hanem természetfeletti valóságot közvetít.

Az énekeskönyv szerkesztői ezt pontosan tudva végezték munkájukat. Az adott vasárnap szentírási szövegek – mondhatni – több mint ezer évvel ezelőtt átímádkozott „eszenciáját” énekelte a hívekkel. Nem a felszínen tapogatózik, nem az emberek tetszését keresi, mint teszi ezt pl. a kereskedelmi média, nem egy - János atya szavaival

élve - „szent slágert” ad élénk érzélgő szöveggel és dallammal, hanem élénk tár egy valódi kincset, értéket. Gyakorlatilag imádkozik, és az ez imádság nem egy individuális, egyéni felindulás eredménye, hanem a kétezer éves Egyház legtekintélyesebb kincse.

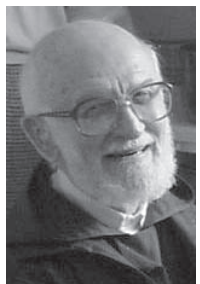
Az énekanyag, amelyet most a hívek a kezükben tarthatnak, az Istenhit legnagyobb mélységeiről tesz tanúbizonyosságot, és ezzel a használókat is arra sarkallja, hogy ne maradjanak a felszínes dolgoknál, hanem „evezzenek a mélyre”, és legyenek valódi részeseivé az Egyház valódi hitének.

Miért mondtam, hogy ez a könyv csak egy lépés a megkezdett úton? Rájöttünk, hogy a szentmisét, az egyházi év ünnepeit magyarázni kell, s nemcsak a kisgyermeknek. A füzetben lévő kis bevezető szövegek beillesztése, (melyeket a kis misekönyvből vettünk) egy apró, mondhatni első próbálkozás. Mindenképpen látnunk kell, hogy a kultúránkba ágyazódott vallás, **személyes hitté** kell, hogy formálódjon. Ehhez nem elég egy hangulat, néhány morális tanítás továbbadása. A hit egyrészt Isten misztériuma abban az értelemben, hogy kinek, mikor, hogyan adja meg, másrészt viszont emberi teljesítmény is, hiszen el kell fogadnunk, mint az Istentől jövő ajándékot.

„A hit, ha nem származnak belőle cselekedetek, mit sem ér.” Mit kell tehát tennünk? Meg kell ismernünk egyre jobban az Egyház hitét, majd elfogadni azt, és „könyörtelenül” őszintének kell lenni önmagunkhoz – feltenni a kérdést: mennyire váltjuk életre azt? Így a szeretetszolgálat, a béketűrés, az állhatatosság nem egy „feladat” teljesítése lesz, hanem egy belső magatartás, egy személyes igény. Egy olyan természetes dolog, mely részünké válik. Szeretettel ajánlom tehát a kedves hívek figyelmébe az új énekeskönyvet, hogy segítsen a keresztény hitünkben való elmélyülésben, s azt életté váltva közösen tudjunk közeledni ahhoz az Istenhez, aki öröktől fogva szeret minket, és jelen van köztünk.

Gábor atya

Otmár atyára emlékeztünk

Tíz évvel ezelőtt, 2002. október 13-án, fatimai engesztelő napon elhunyt Otmár atya. Halálának évfordulója alkalmából sírjánál koszorút helyeztünk el a kapucinus sírkertben, és szentmisét ajánlottunk érte. A szentmisén részt vett fr. Sergio Tellan, a magyarországi kapucinusok vezetője. A jubileumhoz kapcsolódóan egy válogatást adtunk ki Otmár atya szentbeszédeiből, melynek címe: Boldogok a szelídek.

Transitus

Október 3-án, Szent Ferenc ünnepének előestéjén hagyományos Transitus szertartást tartottunk. Az ünnepi mise szentbeszédét Száraz László, piliscsabai plébános úr tartotta. A szentmisén részt vettek a ferences közösség világi tagjai. A Transitus visszaemlékezés Szent Ferenc halálára. Ferences hagyomány szerint Assisi Szent Ferenc halála egyfajta transitus, boldog átvonulás volt az örök életre.

Vértestolnai stációk

A Német Kisebbségi Önkormányzat pályázat útján nyert összegből újonnan felállította a keresztúti stációkat a kálváriához felvezető út mentén. Augusztus 20-án, Szent István napján ünnepi menetben vonult fel a közösség aprajagya. Egyenként megáldottuk a stációkat, a kálvárián felállított szabadtéri oltárnál ünnepi szentmisét mutattunk be.

Nyitott Kolostor - Kapucinus Múzeum

Augusztus 5-én, Porciunkula ünnepén Kaszál József, Tata Város Önkormányzatának humán bizottságának elnöke nyitotta meg a rendház egy részéből kialakított Kapucinus Múzeumot. Az ünnepségen Márfi Gyula veszprémi érsek mondott köszöntőt, majd megáldotta az új múzeumot. A megnyitót - a felújított quadrumból, belső udvarból - Nágel Balázs tárogató muzsikával kísérte. A múzeum előzetes egyeztetés alapján megtekinthető.

Búcsúzunk

A Gyászoló Családtagok nevében, valamint az *Apostol* munkatársai nevében is szomorú szívvel, de a feltámadás vigaszt adó hitében tudatom, hogy

Haraszti Mihály

egyházközségünk lapjának állandó szerzője, 79 éves korában, méltósággal viselt súlyos betegség után, szentségekkel megerősítve elhunyt. Beszentelésére és búcsúztatására ünnepélyes gyászmise keretében került sor a Kapucinus templomban, majd végakarátának megfelelően szűk családi körben helyeztük végső nyugalomra.

Requiescat in Pacem!

Gábor atya

Kápolna megáldása Vértestolnán

Vértestolnán október 6-án, délelőtt került megáldásra a falu határában lévő felújított kápolna. A renoválást kezdeményező Rózsafüzér Társulat, a szertartást követően megköszönte Harmados Oszkár polgármesternek a munkálatokban és azok szervezésben nyújtott segítségét, támogatását.

Vizitáció

Októbert 14-én a ferences világi közösség számára tartott vizitációt Magyar Gergely, a Magyarországi Ferences Rendtartomány tartományfőnöke. A közös imádságok után egyenként elbeszélgetett a közösség tagjaival. Magó Ottóné beszámolót tartott a ferences család tevékenységéről.

Agostyáni koncert

Szeptember 29-én a felújított agostyáni templomban jótékonyági hangversenyt adott a Tatai Evangélikus Kamarazenekar, Dr. Nagy Erzsébet vezetésével. A zenei áhítat keretein belül ígét hirdetett Frankó Mátyás, tatai evangélikus lelkész.

Assisi zarándoklat

Szeptember 24-27. között négynapos zarándoklatot szerveztünk Padován keresztül Assisibe, Szent Klára és Szent Ferenc városába. A legmeghittebb pillanatokat talán a Szent Ferenc bazilika hatalmas, háromszintes templomának földszintjén, Szent Ferenc hamvait rejtő kőkoporsó előtt bemutatott szentmisén éltük át. Felemelő volt látni a bazilika középső és felső szintjének csodálatos Giotto képeit, melyek Krisztus és Szent Ferenc életének mozzanatit ábrázolják. Assisi a „béke városa”, az egyetemes összetartás helye, ahol megszűnnek a kultúrák és vallások közti különbségek. Szent hely, hatalmas szellemi és lelki forrás, melyből merítve bizton remélhető lelki feltöltődés és megújulás.

Istenünk, ki Szent Ferencnek megadtad, hogy a szegénységben és az alázatosságban hasonlónak váljék Krisztushoz, engedd, kérünk, hogy az ő nyomdokain haladva követhessük Fiadat, és örvendő szeretettel egyesülhessünk Veled!

Agostyán

Szelíd mezőkön
ordas hadak jártak
templomhegyet ölel
egy talányos század

Baji szurdok

Alpesi kékcincér
ül Krisztus lábainál
alkonyi fényben

Botos Ferenc

Szent Ferenc követői, a tóvárosi kapucinus atyák /1743-1950/

„Aki a múltjának emlékét nem őrzi, önmagát semmisíti meg”

A tóvárosi hívek örömmel fogadták a „Nyitott Kolostort”, hiszen megismerhetik az épület egy részét, a szerzetesi cellákat, a tárgyi emlékeket, a kolostor életével kapcsolatos iratokat, a megújult belső kertet, melyet az újonnan feltárt és felújított kút koronáz meg.

Mindezen dolgok arra emlékeztetik a tataiakat és az idelátogatókat, hogy az épület falai között több évszázadon keresztül éltek Szent Ferenc követői, vagyis a kapucinus szerzetesek.

Az idősebb generáció tagjai közül néhányan még emlékeznek rájuk, személyesen ismerték Őket. Többeket baráti, illetve rokon szálak fűztek az atyákhoz.

1743 – a tatai kapucinus templom és kolostor alapításának és megkezdésének éve.

Alapította: Galánthai Gróf Eszterházy József altábornagy, későbbi országbíró, aki kiváló katona, jó hazafi, buzgó katolikus ember lévén több templomot is építtetett.

A tatai birtokán élő és a hozzátartozó falvak híveinek lelki gondozását a kapucinus atyákra bízta. /Róla készült félalakos olajfestmény két évszázadon át, 1950-ig a kapucinusok ebédlőjének díszje volt./

A korabeli krónikás az alapkölvetételről így ír:

„1743. február 28-án, Tata városának abban a részében, melyet a magyarok tavairól Tó városnak neveznek, kijelölték és kimérték az építendő kolostor helyét. A telket P. Largusz megáldotta, és Isten segítségét kérve elkezdődött az alapárkok ásása.” Az alapkövet ünnepélyes szertartás közepette Szamer Mihály győri kanonok tette le, 1743. május 5-én. A Mária-kápolna alapkövet, Eszterházy József felesége, Pálffy Antónia grófnő helyezte el, 1745. június 16-án. A kolostor építése 1745 végén, a templom 1747 közepén fejeződött be. Az ügyintézés, a szervezés a rendház első házfőnöke intézte, barini P. Largusz atya /polgári nevén Rieff János/.

1743. május 6-án Kuttner Jakab komáromi építőmester és Krumholz József pallér irányításával kezdődött meg az építkezés. A pallért valószínűleg magas kora akadályozta abban, hogy hosszú ideig részt vegyen az építkezésben. Ötvenyét 1746 szeptemberében Fellner Jakab vette feleségül, aki bekapcsolódott a további munkálatokba, és később sok

jelentős feladatot kapott az Eszterházy családtól, illetve annak jószágkormányzójától, Balogh Ferentől.

1746. augusztus 1-jén, Porcinkulabúcsú ünnepének vigíliáján, P. Sággy Metód a magyar kolostorok felügyelője, pozsonyi házfőnök áldotta meg, és mutatta be az első szentmisét, melyen a móri házfőnök is részt vett.

A kapucinusok nevüket öltözkük jellegzetes darabjáról, a kapucniról (caputium) kapták. Barna csuhájukat fehér kötélöv fogja össze három csomóval. Ezek a legfontosabb szerzetesi erényeket: a szegénységet, alázatosságot, irgalmat jelképezik. Lelkipásztori munkájukat ezen erények szem előtt tartásával végezték. Isten igéjét hirdették, gyóntattak, kereszteltek, áldoztattak, eskettek, temettek. Látogatták a betegeket, felkarolták az elesetteket, szegényeket. Missziókat tartottak, segítették a vallásos egyesületek munkáját. A tóvárosi kapucinus atyák a környező falvak lelki gondozását is végezték. Járványok idején is látogatták a betegeket. A természeti katasztrófák, háborúk éveiben vigasztalták a szenvedő embereket, lelki támaszt nyújtottak. Fegyelmezett életüket imádság, zsolozsma, elmélkedés jellemezte, melyet közösen végeztek.

Az atyák munkáját a testvérek, az un. fráterek segítették. Ők tartották rendben a templomot, a rendházat és annak környékét.

1913-14-ben, a volt Kalló-malom helyére épült a Szerafikum fiúnevelő intézet, melynek építését P. Schweighardt /Somhegyi/ Veremund atya kezdeményezte. Az építés költségeit a kapucinus rend, az uradalom, a Vallás-és Közoktatásiügyi Minisztérium és a hívek állták. A kétemeletes épületben 42, a piarista gimnáziumba járó fiú diákot helyeztek el. A szegény sorsú diákok ingyenes ellátásban részesültek. Felügyeletüket a kapucinus atyák látták el.

Szeretettel gondolok nagybátyámra, P. Hartványi Jánosra, aki 1934-36 között a Szerafikumban lakó diákok prefektusa volt, 1940-46 között a rend főnöke, a polgári leányiskola hitoktatója. A háború alatt óvóhellyé alakította át a rendház pincéjét. Több család életét mentette meg, akik a bombázások elől ide menekültek. A háborús idők krónikása a következőket jegyezte fel.

„1945. január 1-jén, újév napján, mint-

egy 19 bunkerben mutattak be az atyák szentmisét. Akna-golyózápor közepette mentek a bujkáló emberek közé.” Az akkori rend főnöke, a Szerafikum épületét kórházzá alakíttatta. A Népjóléti Minisztérium jóváhagyásával 50 ágyas kiegészítő kórház lett. Két orvos gyógyította a betegeket: Dr. Kovács Sándor a rendház háziorvosa, Dr. Újvári Sándor sebész. A betegeket kedvesnővérek ápolták. A háború befejeztével újból diákok vették birtokukba a Szerafikum épületét.

Ma is tisztelettel gondolok azokra a kapucinus atyákra, akik alázattal és tudással felvértezve szolgálták a tóvárosi híveket. Meg kell említenem Patonyi Rudolf atyát, aki több évtizeden keresztül a fiatalság hitoktatója, a tóvárosi hívek lelki támasza volt.

1950. szeptember 7-én, a Magyar Népköztársaság területén a kapucinus rendek működése megszűnt. A tóvárosit a rendelet megjelenése után három napon belül feloszlatták. Ennek a fájdalmas időszaknak rendfőnöke Pataki Alfonz atya volt. A rendházba világiak költöztek.

1989 után újból kapucinus atyák látták el az egyházi teendőket: Otmár, János, Cirill atyák személyében. A tóvárosi hívek örökre emlékezni fognak rájuk. Halálukkal megszűnt a tóvárosi kapucinus rend.

Szent Ferenc követői, ezek a nincstelen, szakállas, barna csuhás atyák örökre beírták nevüket Tata történetébe.

*Dr. Kis Tiborné
ny. tanár*

A VEZETŐ NORVÉG FŰTÉSTECHNOLÓGIA

GLAMOX · ADAX
elektromos energiatakarékos fűtőpanellekkel akár néhány órán belül kialakíthatja fűtését felfordulás és kosz nélkül!

KÉRJEN AJÁNLATOT MOST!
tel: 06 20 / 955 2629

Bemutatóterem · Tata, Ady E. u. 39.
www.NORDART.hu · www.GLAMOX.hu

Hagyományok, népi szokások – Mindenszentek - Halottak napja

A Mindenszentek és Halottak napja (november elseje és másodika) keresztény ünnep, a halottakra való emlékezés ünnepe. Az ünnep már az ókori Rómában is létezett Feralia néven. A katolikus egyházban először 998-ban ünnepelték. Az emlékezést azért látták szükségesnek, mert a katolikus hitünk szerint, a megbocsátott bűnökért járó, ideig tartó büntetések miatt a lélek a purgatóriumban tisztul, de ez rövidülhet, ha az élők könyörögnek érte. A néphagyományban mindkét napot számos hiedelem övezi.

November 1. Mindenszentek napja

A Mindenszentek ünnepe a halottak vigíliája. Ezen a napon a családok rendbe tették a sírokat, virágokkal és koszorúkkal díszítették fel, és gyertyát gyújtottak a halottak emlékeztetére. A gyertya fénye az örök világosságot és a lelkek halhatatlanságát jelképezi. Idegenben elhunytak emlékére a temetőkeresztnél gyújtanak gyertyát. Régebben néhol máglyát gyújtottak, miközben szünet nélkül harangoztak. A katolikus egyház szertartása szerint a „temetők nagy keresztjénél” ezen a napon elimádkozzák a Mindenszentek Litániáját, és megáldják az új síremlékeket.

A néphit szerint ilyenkor hazalátogatnak a halottak, ezért régen szokás volt számuk-

ra is megteríteni: kenyeret, sót, vizet tettek az asztalra. Egyes vidékeken a temetőbe vitték ki az ételt, s a sírokra helyeztek belőle, a maradékot pedig a koldusoknak adták. Magyarország egyes vidékein harangoztattak a család halottaiért, máshol ételt ajándékoztak a szegényeknek. Szeged környékén „mindönszentök kalácsa”, „kóduskalács” néven üres kalácsot ajándékoztak a szegényeknek, hogy imádkozzanak a család halottaiért. Aki nem tudott temetőbe menni, az otthon gyújtott gyertyát és imádkozott. Régebben figyelték, kinek ég le előbb a gyertyája, mert a hiedelem szerint az hal meg előbb a családban. Jászdózsán, miközben a temetőben gyertyát égettek, odahaza égve hagyták a lámpát, hogy a halottak széjjel tudjanak nézni.

Mindenszentekhez gazdasági hagyományok is fűződtek. Csépán ilyenkor szorultak be az állatok – a gulya, a csürhe, a ménés és a csorda. Galgamácsán, e napon szegődötték a cselédeket, pásztorokat. Nagymagyarom mindenszentekkor volt a legényvásár. Itt kötöttek a gazdák egyezséget a szolgálni menő legényekkel.

November 2. Halottak napja

A katolikus egyházban a Mindenszentek utáni nap a tisztítótűzben szenvedő lelkek

emléknapja. Ezen a napon a „szenvető egyházról” emlékeztek meg. Mindenki szentmiséen vett részt és imádkozott.

Mindenszentek és halottak napja közti éjszákán a néphit szerint a templomban a halottak miséznek, és amíg a harang szól, hazalátogatnak szétnézni. Ezért minden helységben lámpát gyújtottak, hogy az elhunytak eligazodjanak a házban. Ipolyhídvégen halottak napján a közeli rokonság együtt fogyasztotta el az ebédet, majd kimentek a temetőbe és gyertyát gyújtottak az elhunytak tiszteletére.

Halottak napján, mosási tilalom volt, attól tartva, hogy akkor a hazajáró halott vízben állna. A Csallóközben is tilos volt mosni, mert megsárgulna a ruha. Nem meszeltek, mert a férgek ellepnék a házat. Egyes falvakban ezen a napon választották meg a bírót, fogadták fel a cselédeket, és ekkor újították meg az egész tanácsot.

E hiedelmek ma már kiveszőben vannak, de mindkét nap, városon és falun egyaránt a halottakra való emlékezés ünnepe: a temetőbe járás, a sírok rendbehozatala, a gyertyával való világítás szinte mindenki számára kötelező.

Forrás: <http://www.tarrdaniel.com>

Pintér Eleonóra

Hétköznapi tippek keresztény használatra 6.

Kidobjam? Lecseréljem? Eladjam? Megjavítsam? Elajándékozom?

Kissé meglepő cím. Csupa kérdések. Folytassuk egy kicsit, kérdésekkel:

Önnek hány működőképes használt mobiltelefonja van?

Önnek van megunt bútora a padlason, pincében? Önnek van használaton kívüli TV-készüléke a padlason?

...Talán igen, talán nem, de a statisztikák szerint a magyar emberek nagy többségénél van, mivel ilyen ragaszkodó nemzet vagyunk, azonban az egymáshoz való ragaszkodás helyett elsősorban a kutyához és tárgyainkhoz ragaszkodunk tüzzel, vassal, képtelenek vagyunk alkalmas időben bármitől kulturáltan megválni.

Valamire még jó lesz! Az én nagyapám is elvette, milyen jól tette! Kidobni? Hiszen ez érték! Jó kis önigazoló mondatok ezek, valamilyen értelemben meg is állják a helyüket, de sokszor lekorlátoznak bennünket.

Mi a gond valójában a megunt tárgyainkkal? A gond elsősorban nem a jelenlegi tárgyakkal van, hanem azzal, hogy szinte minden világi erő vásárlásra, fogyasztásra készet bennünket, amelynek eredménye az lesz, hogy felhalmozunk dolgokat, amire valójában nincs is szükségünk, ezzel nagyon sok értékes szemét gyűlik fel környezetünkben, otthonunkban.

Valahol azt érzem, hogy néhányan már elfelejtik a minőség, a minőségi csere fogalmát, ami egyfelől baj, másfelől pedig nem is egyszerű például olyan dologhoz hozzájutni, ami minőségibb, jobb lesz, mint a régi volt. A fogyasztói szemléletnek pont az az érdeke, hogy nagyon rövid idő alatt a tárgyaink, eszközeink elromoljanak, és kényszerűségből (javíthatatlanság miatt) újat kelljen venni. Mi pedig annak rendje szerint veszünk is újat, sokszor átgondolatlanul, csak úgy megszokásból. Erről lehetne hosszasan írni és beszélni. Érthető, de minek kell a régít, a meguntat, a kopottat a padlason őrizgetni, átnyújtani az enyészetnek?

Nem lenne jobb az azonnali csere helyett valamit megjavítani? Már, ha lehet, mert sokszor nem lehet...

A takargatás helyett valahova elajándékozni? Persze, ha működik, és van reális használati értéke.

Vagy csak egyszerűen kidobni?

Hallottam egy példát, és azóta ezt alkalmazom. Kissé meghökkentő, de működik:

Amihez nem nyúltam az elmúlt 5 évben, attól megválok. Kivételeket képeznek persze az eszmei értéket képviselő nekem is tetsző és nemtetsző emléktárgyak.

Amitől megválok, mindig olyan helyre viszem, ahol tudom, hogy örülnek neki, szükség van rá. Lehet az ruha, háztartási berendezés, eszköz, bútor, könyv, bármi, mindennek helye van, csak meg kell találni.

Már pedig meg lehet találni. Ha valaki nagyvonalúan elajándékozta megunt, de még használható dolgait és ezzel segít, ugyanezt a nagyvonalúságot fogja visszakapni az életből és az Istentől.

Az esetek többségében azonban hajlamosak vagyunk mindent a pénz nyelvére fordítani, értékén kezelni, és ennek alapján elképzelhetetlennek tartjuk, hogy az „értékes” dolgainktól megváljunk.

Számító lenne az a gondolkodás, hogy majd ha mi is kapunk, akkor úgyis nyereséghez jutunk, de valójában tényleg nyereség lesz az adakozni tudó, nagyvonalú ember jutalma. Buzdítunk tehát mindenkit, hogy tegyen rendet maga körül és adakozzon. Ha valaki úgy gondolja, hogy nincs miből, talán ez a gondolatmenet segít bebizonyítani, hogy igenis mindenkinek van miből, és mindenkinek legalább annyira gazdag az élete, hogy ha keresve is, talál nála rászorulóbbat, szegényebbet.

Nágel Balázs

„Azt a szeretetet, amit Istentől kaptam, most tovább kell adnom”

Ön Rómában él. Hogy telt a nyári szabad-ság? Milyen gyakran jár Agostyánba?

A rendünkkel mindig együtt megyünk nyaralni. A római közönségünk minden nyáron Nápoly közelében, Capri szigetével szemben, egy kis házban lakik. Persze nem olyan kicsi, mert több mint 300-an vagyunk a Római Szemináriumunkban, mégis mindenki elfér, de legalább hatan vagy nyolcan vagyunk egy szobában. A hely gyönyörű, két hetet szoktunk ott eltölteni, de ezen a nyáron csak tíz napot voltam, mert egy hónapos Szent Ignác-i lelki gyakorlaton vettem részt. Ezt egyébként életünk során csak egyszer vagy maximum kétszer végezzük el, általában az első év teológia után. A szemináriumi képzésben éppen itt tartok, még körülbelül két év van hátra a papszentelésemig. Ez a hónap nagyon különleges volt. Minden hét végén egy napot kirándultunk és egész nap beszélgettünk, de ezen kívül a hetet teljes csendben töltöttük. Az utolsó héten megértettem, miért hívják gyakorlatnak. Keményebb volt, mint egy maratón futó edzése. Sok kitartás kellett hozzá. De annyira sok lelki kegyelmet kaptam... Nagyon nagy világossággal láttam az életemet, mind a jót és mind azt, amit meg kell változtatnom. De a legnagyobb kegyelem az volt, hogy állandóan az Isten jelenlétében tudtam élni. Semmi gond, baj és fontos feladat nélkül teljesen arra tudtam koncentrálni, hogy csak Istennek éljek, csak őt és az ő akaratát keressem, és egész szívemmel őt szeressem. Az aktív életben ez persze teljesen más. Nemcsak arra kell figyelni, hogy Isten mit akar nekem mondani az imádságban, hanem az embereken és az eseményeken keresztül is „beszél” hozzánk. Azt a szeretetet, amit Istentől kaptam, most tovább kell adnom.

A látogatásunk Agostyánban nem csak nyaralás, hanem apostoli tevékenység is volt. Az egyik rendtársammal azt a feladatot kaptuk, hogy mutassuk be Magyarországon magunkat és rendünket azoknak az embereknek, akikkel kapcsolatba kerültünk korábban, akár pasztorációs tevékenység, akár levelezés által. De a látogatással inkább azt akartuk éreztetni, hogy ők is fontosak számunkra, és személyesen jöttünk el megköszönni támogatásukat és imáikat, biztosítva ugyanezt a mi részünkről is.

Sok rokonom lakik Tatán és Agostyánban, így nem tudtunk elmenni a szülővárosom mellett anélkül, hogy egy kis kitérőt ne tennénk. A látogatás során kihasználtuk a lehetőséget, elmeséltük rendünk történetét és bemutatuk pasztorációs tevékenységét Magyarországon. Rendünket, Krisztus Légiját 1941-ben Mexikóban alapították. Gyorsan nőtt, azóta körülbelül 920 pap és több mint 1000 kispap a tagja, rajtuk kívül több mint 1000 kisseminarista is a rend kötelékeiben nevelődik. Főleg Észak-, illetve Dél-Amerikában és Európában

Interjú Egervári Bertalan testvérrel

működünk. Rendünk missziós tevékenységet folytat, főleg az oktatáson keresztül próbálja terjeszteni a hitet - 15 egyetemünk, 50 főiskolánk és több mint 170 iskolánk van az egész világon, Budapesten a Szent Benedek Iskola-központnak vagyunk a fenntartói - a Regnum Christi mozgalom tagjainak segítségével, akik laikusok, (bár egyházmegyei papok is csatlakozhatnak), lelkiségünket élve aktívan akarnak sikra szállni Krisztusért és a hitért. Krisztus Légijója Magyarországon 1996-ban kezdte meg munkáját Duffy Michael atya vezetésével. Egy rendházunk működik Budapesten, Michael atya és három magyar rendtag képviselésével.

Szóval nem a szabadságot töltöttem itthon, hanem Magyarországon belül utaztam ezzel a kis misszióval. Általában egy évben egyszer szoktam hazajönni. De van, amikor a család Németországban találkozik - szűk családdal három éves korom óta ott lakunk, én ott is nőttem fel -, van, amikor Agostyánban, illetve Tatán a rokonoknál.

Milyen indításból választotta a szerzetesi bivatást? Hogyan került Rómába?

Nem akartam sosem pap vagy szerzetes lenni. A gimnázium és katonaság után közgazdásztant kezdtem tanulni. Nem voltam igazán gyakorló hívő. Nem gyóntam, nem imádkoztam, nem próbáltam a szeretetet megélni, csak vasárnaponként jártam misére. Ez persze nem volt elég. Körülbelül 19 éves koromban apukám adott pár jó könyvet a hitről. Ezekbe néha-néha beleolvastam, és lassan jobban megismertem a katolikus hitet. Amik korábban jelentés nélküli kis puzzle darabok voltak, egy képpé kezdtek összeállni. Hirtelen sok mindent megértettem, értelme volt az egésznek és tökéletesen összeillett a saját tapasztalatom fontos pontjaival. És ha az íróknak ezekben a pontokban igazuk volt, akkor azt gondoltam, hogy valószínűleg a többi állításukkal is így lehet. Többek között azt hangsúlyozták, hogy nagyon fontos minden nap imádkozni és legalább egyszer havonta gyónni. Ezt elkezdtem gyakorolni, és rövid idő alatt teljesen megváltozott az életem. Nem úgy, hogy abbahagytam volna a bulikat, a diszkót vagy a szórakozást. Ezt mind folytattam. De sokkal boldogabb voltam. Ez pedig furcsának tűnt, mert azelőtt sem voltam boldogtalan. Minde nem megvolt: pénz, lakás, koci, barátok, apa fizetett mindent. Mégis, belül sokkal boldogabb lettem és azon csodálkoztam, hogy előtte hogyan tudtam ima és gyónás nélkül élni. Tehát havonta gyóntam, és minden nap egy rózsafüzért imádkoztam, még akkor is, amikor reggel háromkor vagy négykor mentem haza a diszkóból, hullafáradtan. Eszembe jutott, hogy még nem imádkoztam, és nem feküd-

tem le, amíg el nem mondtam az egész rózsafüzért.

Egy idő után a rózsafüzérből kettő, majd három lett, hétköznap is elkezdtem misére menni, eleinte kétszer vagy háromszor, a végén minden nap, és körülbelül egy évvel később már nem volt nagy lépés a döntés a szerzetesi papságért. Persze nem én döntöttem, hanem csak válaszoltam Isten hívására, amelyet a szentségek, az ima és a szeretetet megélése által ismertem fel, melyek által teljesen be lettem „mártva” a kegyelmi életbe. Lehet, hogy már régóta hívott, de csak ekkor tudtam meghallani a hívását.

Elkezdtem a nekem megfelelő rendet keresni, és az interneten keresztül megismertem Krisztus Légiját. Elolvastam a honlapot, és kétség nélkül tudtam, oda kell mennem. Mióta beléptem, Németországban, Spanyolországban és Olaszországban, Rómában voltam. Itt is fogom befejezni a képzésemet.

Szentelése után várhatóan milyen feladatokat fog ellátni?

Nem tudom, bármi előfordulhat. Az előjárók fogják eldönteni, hova küldenek, és milyen feladatot kell ellátnom. De azt hiszem, hogy csakis Németországba vagy Magyarországra fognak küldeni, mert eddig elég kevesen vagyunk ezekből az országokból, másrészt nehéz a nyelveket megtanulni. A spanyol vagy az angol sokkal könnyebb.

Mit javasolna advent időszakára?

Ezen nem kell sokat gondolkodnom. Aki nem imádkozik minden nap, az most kezdje el. Aki nem megy havonta gyónni, az most kezdje el. Aki nem minden vasárnap és ünnepnapon megy misére, az most kezdje el. Aki nem próbálja, a szeretetet megélni, az most kezdje el. És ha mindezt már csinálja, akkor gondolkodjon el azon, mit is jelent, hogy Isten Fia elhagyta a mennyországot és egy tehetetlen, védtelen, szegény kisbaba lett. Az Atya végtelen szeretetét, a millió angyalok dicsőítését elcserélte az ismeretlenséggel a világ végén. Annyira szeret minket, hogy nincs olyan áldozat, amelyik túl nagy lenne neki. Egy kis baba lett, mert a kisbát mindenki szereti, nem fél tőle senki... Most már elkezdek prédikálni, inkább abbahagyom. Nagyon megköszönöm a meghívást ehhez az interjúhoz, és mindenkinek áldott adventot és boldog karácsonyt kívánok. Mi is nagyon köszönjük a beszélgetést, Isten áldását kérjük szerzetesi szolgálatára.

Készítette: Jánoska Tibor

XVI. Benedek megnyitotta a hit évét

Október 11-én délelőtt, 50 évvel a II. Vatikáni Zsinat kezdete után, a Szent Péter téren bemutatott ünnepélyes szentmisével a Szentatya megnyitotta a hit évét.

A hit éve, amelyet ma megnyitunk, következetesen kapcsolódik az Egyháznak az utóbbi 50 évben megtett útjához – emelte ki a Szentatya. A zsinattól kezdve Isten Szolgája, VI. Pál tanítóhivatalán át, aki 1967-ben meghirdette a hit évét, egészen a 2000. év nagy jubileumáig, amellyel Boldog II. János Pál ismét felmutatta az egész emberiségnek Jézus Krisztust, aki az egyetlen Üdvözítő tegnap, ma és mindörökké. A keresztények Jézus Krisztus révén hisznek Istenben, aki kinyilatkoztatta magát. Jézus Krisztus az Írások beteljesedése és végső tolmácsolója. Jézus Krisztus nem pusztán a hit tárgya, hanem, amint a Zsidókhoz írt levél megállapítja: „a hit szerzője és beteljesítője” (12,2).

Isten Szolgája, VI. Pál így nyilatkozott két évvel a zsinat befejezése után: „Bár a zsinat nem foglalkozik kifejezetten a hit témájával, arról szól (dokumentumainak) minden oldalán, elismeri életbevágóan fontos és természetfeletti jellegét, teljes egészében arra építi hit-tételeit”. XVI. Benedek ezután felidézte Boldog XXIII. János alakját, aki összehívta és megnyitotta a II. Vatikáni Zsinatot. Nyitóbeszédben ismertette a zsinat fő célját, amely a következő volt: „a keresztény tanítás szent letéteményének megőrzése és hatékonyabb formában való tanítása”. A zsinat fő célja tehát nem egyes hittételek megvitatása; ehhez nem lett volna szükség zsinatra. Arra van szükség, hogy ezt a bizonyos és változatlan tanítást, amelyet hűségesen tiszteletben kell tartani, elmélyítsük és úgy mutassuk be, hogy megfelelően korunk igényeinek – mondta Boldog XXIII. János a zsinat megnyitásakor.

Ha összhangban vagyunk azzal a valódi irányvonallal, amelyet Boldog XXIII. János adott a II. Vatikáni Zsinatnak, akkor a most megkezdődött hit évében megvalósíthatjuk a zsinat célkitűzését az Egyház egyetlen útjának keretein belül. Az Egyház szüntelenül elmélyíti azt a hitörökséget, amelyet Krisztus bízott rá. A zsinati atyák hatékonyabban kívánták bemutatni a hitet, és bizalommal megnyíltak a modern világgal folytatott párbeszédre, mert biztosak voltak hitükben, a szilárd sziklában, amelyre támasz-

kodtak – mondta homíliájában Benedek pápa. Kiemelte: ha ma az Egyház új hit évét és új evangelizációt indít, akkor ezt nem azért teszi, hogy megemlékezzen egy évfordulóról, hanem azért, mert ma még nagyobb szükség van rá, mint ötven évvel ezelőtt. Hogy mit jelentene egy Isten nélküli világ, azt sajnos már a zsinat idején is lehetett tudni a történelem tragikus fejezeteiből, de ma sajnos minden nap látjuk magunk körül. Elterjedt az üresség. Azonban éppen ennek a sivatagnak, ennek az űrnek a megtapasztalásából kiindulva fedezhetjük fel ismét a hit örömét, életbevágó fontosságát a mai emberek számára. A pusztaságban felfedezzük azokat az értékeket, amelyek alapvetően fontosak az élet számára. Napjainkban számtalan jele van az Isten, az élet végső értelme iránti szomjúságnak. Ezek a jelek gyakran burkolt vagy negatív formában vannak jelen. A sivatagban főleg olyan hívő emberekre van szükség, akik saját életükkel jelölik meg az Ígért Földje felé vezető utat és így életben tartják a reményt. A megélt hit megnyitja szívünket Isten kegyelmének, aki megszabadít bennünket a borúlátástól. Ma, sokkal inkább, mint valaha, evangelizálni annyit jelent, mint tanúságot tenni Istenben megújult életünkkel jelölve meg az útírányt – tanított XVI. Benedek.

A hit évét tehát így ábrázolhatjuk: zarándokút a mai világ sivatagjaiban, amelyre csak a legszükségesebbet vesszük magunkkal: az evangéliumot és az Egyház hitét, amelynek ragyogó kifejezései a II. Vatikáni Zsinat dokumentumai, valamint a 20 évvel ezelőtt közzétett Katolikus Egyház Katekizmusa – buzdított a Szentatya.

1962. október 11-én Szűz Mária istenanyaságának ünnepe volt – emlékeztetett XVI. Benedek pápa. Most ismét Mária oltalmába ajánlotta a hit évét. „Szűz Mária ragyogjon mindig csillagként az új evangelizáció útján. Segítsen bennünket, hogy megvalósíthassuk a gyakorlatban Pál apostol buzdítását: Éljen bennetek elevenen Krisztus igéje. Tanítsátok és intsetek egymást nagy bölcsességgel... Bármit szóltok és tesztek, mindent az Úr Jézus nevében tegyetek s adjatok hálát általa Istennek, az Atyának” (Kol 3,16-17). Ámen.”

Forrás: Magyar Kurír

A Jászol hangjai

Szeretettel hívjuk fel kedves Olvasóink figyelmét, hogy megjelent A Jászol hangjai címmel Döbrentey Ildikó meseíró és Gulya Róbert zeneszerző hiánypótló karácsonyi lemeze, Brückner Ákos Előd atya és Ókovács Szilveszter ajánlásával. A szerzőpáros új dalai mellett régi karácsonyi énekek szólalnak meg a Budapesti Szimfonikusok, vegyeskar és gyerekkórus közreműködésével. A dalokba belehallgathatnak, és a lemezt megrendelhetik a www.ajaszolhangjai.hu weboldalon.

Teljes búcsú nyerhető a hit évében

Az Apostoli Penitenciária rendeletet adott ki, amelyben meghirdeti, hogy a hit évének teljes időtartama alatt, azaz 2012. október 11-től 2013. november 24-ig a hívek teljes búcsút nyerhetnek, és meghatározza ennek feltételeit.

„Minthogy elsősorban az a célunk, hogy – amennyire ez ezen a Földön egyáltalán lehetséges – a lehető legjobban kifejlesszük magunkban az életszentséget és a lélek tisztaságát, ehhez nagyon hasznos segítséget nyújthatnak a szent búcsúk, amelyeket az Egyház, a Krisztustól ráruházott hatalom segítségével, felkínál mindazoknak, akik a megfelelő hozzáállással teljesítik azokat a sajátos előírásokat, amelyek elnyerésük feltételei – olvasható a rendeletben.

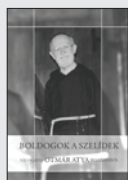
»A búcsú révén – tanította VI. Pál – az Egyház, felhasználva a Krisztus által végbevitt üdvözítés szolgálo leánya voltát, meghirdeti a hívek számára Krisztus és a szentek közössége teljességében való részvétel lehetőségét, bőven kínálva számukra alkalmat az üdvösség elérésre.«.

Forrás: Magyar Kurír

Magyar honlap indul a hit éve eseményeivel

A hit éve kezdetén, október 11-én indul el www.hiteve.katolikus.hu honlap, amely az év magyar eseményeit kíséri majd figyelemmel. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága által útjára indított honlap beszámol az új evangelizáció szellemében rendezett tematikus év legjelentősebb hazai eseményeiről, és tájékoztat a világegyházi történekekről is.

Forrás: Magyar Kurír

Könyvajánló

„Otmár atyát mindenki szelídségéről ismerte. Szüntelenül valami megmagyarázhatatlan nyugalom áradt belőle. Újraolvasva prédikációit, melyeket példás pontossággal készített, megérthetjük, hogy honnan nyerte ezt a szelídséget. Bármilyen témához is fogott, legyen az Mária-ünnep, halottak napja, karácsony vagy húsvét, mindig Jézus Krisztus végtelen szeretetének csodálatára jutott el. Nyugalma abban a Krisztusba gyökerezik, aki megváltotta őt, és emberségével olyan példát adott, melynek elsajátításához egy élet is kevés.” Boldogok a szelídek; Válogatás Otmár atya beszédeiből című kötet a plébánián megvásárolható.

XVI. Benedek pápa „A hit kapuja” kezdetű apostoli levelével hirdette meg a Hit Évét, hogy újra felfedezzük a hit nagy ajándékát, Jézus Krisztus megváltói szeretetét és Egyházunk lelki kincseit. Ebben nyújthat segítséget Leo Scheffczyk bíboros A katolikus hit világa – Igazság és alak című könyve. A müncheni teológus úgy fogalmaz, hogy „ebben a művében szilárd, mindenre kiterjedő és megbízható támpontot nyújt azoknak, akik alaposan el akarnak mélyedni a katolikus kereszténység világában.” XVI. Benedek pápa a Hit Évével az Egyház figyelmének középpontjába akarja állítani a Jézus Krisztussal való találkozást és a hit szépségét. Scheffczyk bíboros jelen művével hitünk gazdagságát és szépségét tárja elénk.

Miserend és programok

Agostyán	Nov. 25.	Krisztus Király vasárnapja;	
	Dec. 8.	Szeplőtelen Fogantatás ünnepe	10 ³⁰ ;
	Dec. 9.	Mikulás ünnepség a szentmisén	9 ⁰⁰ ;
	Dec. 24.	Karácsonyi szentmise	23 ⁰⁰ ;
	Dec. 25.	Ünnepi szentmise	9 ⁰⁰ ;
Tata	Dec. 26.	Ünnepi szentmise	9 ⁰⁰ ;
	Nov. 19.	„Szegények miséje”; Erzsébet kenyér megáldása;	18 ⁰⁰
	Nov. 25.	Krisztus Király vasárnapja	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰ ;
	Dec. 1.	Adventi látogatás Bécsben;	
	Dec. 5.	Fogadalomtétel (ferences világi közösség)	18 ⁰⁰ ;
	Dec. 8.	Szeplőtelen Fogantatás ünnepe	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
	Dec. 9.	Mikulás ünnepség a szentmisén	9 ⁰⁰ ;
	Dec. 22.	Adventi hangverseny	16 ³⁰ ;
	Dec. 24.	Karácsonyi vigília mise; pástorjáték	16 ⁰⁰ ;
		Karácsonyi szentmise	22 ⁰⁰ ;
	Dec. 25.	Ünnepi szentmise	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰ ;
	Dec. 26.	Ünnepi szentmise	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰ ;
Vértestolna	Nov. 25.	Krisztus Király vasárnapja;	
	Dec. 8.	Szeplőtelen Fogantatás ünnepe	9 ³⁰ ;
	Dec. 9.	Mikulás ünnepség a szentmisén	9 ⁰⁰ ;
	Dec. 24.	Karácsonyi szentmise	24 ⁰⁰ ;
	Dec. 25.	Ünnepi szentmise	11 ³⁰ ;
	Dec. 26.	Ünnepi szentmise	11 ³⁰ ;

Miserend

Agostyán

Vasárnap: 8:00; Péntek: 17:00

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 7:30, 9:00, 10:15, 18:00,
(vesperás 17:30)

Hétfő, kedd: 7:30

Szerda: 7:30, 18:00, (vesperás 17:30)

Csütörtök, péntek: 7:30

Szombat: 7:30, 18:00

Minden hónap 13-án fatimai engesztelés: 17:30 közös imaóra; 18:00 ünnepi szentmise

Adventben

Hétfőtől – szombatig 6:00-kor „Rorate” szentmise. Szombatonként adventi gyertyagyújtás 18:00-kor

Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Csütörtök: 17:00

Energiagazdálkodó rendszerek kivitelezése
Számítógépek, szoftverek forgalmazása
Hardver, szoftver szaktanácsadás

2890 Tata, Május 1. u. 5.
Tel.: 06-34-586-540, 06-34-586-570
Fax: 06-34-480-231

www.tatacomp.hu

ÖN JÁR TEMPLOMBA?

VAGY CSAK ÉRDEKLI A KERESZTÉNYSÉG?

Akkor a mi boltunk pont Önnek való!

Ha ajándékot venne nagymamájának, vagy gyermekének,
Ha kell egy jó, tartalmas, értékes cucc kamasz gyerekének,
Ha olvasna laza, vagy mély vallásos tartalmú könyveket, esetleg Bibliát,
Mindezt lélektől lélekig, akkor szeretettel várjuk!

Kínálatunk

- Katolikus, Református, Evangélikus vallásos tárgyú könyvek,
- Gyermekkönyvek, színezők,
- Bibliák, énekeskönyvek,
- Kegytárgyak, egyházi fogóeszközök,
- Személyre szabott ajándékok esküvőre, keresztlőre, ballagásra, diplomaosztóra,
- Hűtőmágnesek, kulcstartók, képek, matricák,
- Szerzetesrendek teái, borai, likőrei, gyógynövényei.

Szolgáltatásaink

- Katolikus és református egyházak kellék- és könyvellátása kiszállítással,
- Gyülekezeti alkalmakhoz kitélepítés, árusítás,
- Hittankönyvek, kellékek beszerzése, ellátása.

Tata, Bartók Béla u. 1.
(a Kapucinus templom mellett)

Tel 06 20/482 24 00
E-mail laudem@laudem.hu
Web www.laudem.hu

LIBITINA

jó kezekben minden könnyebb

2890 Tata, Stranzky J. u. 15.

Tel.: 34 / 487 - 847

Fax: 34 / 489 - 110

e-mail: info@libitina.hu

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2012. december 7. • Kérjük kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mailcímmre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2012. 11. 04. - XXII. évf. 5. sz. • Megjelenik évente hatszor.

Felélős kiadó: Szalai Gábor plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Fax: 34/ 381 019

Honlapcím: www.tatakapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Otmár atyára emlékeztünk

Assisi zarándoklat

Agostyáni búcsú

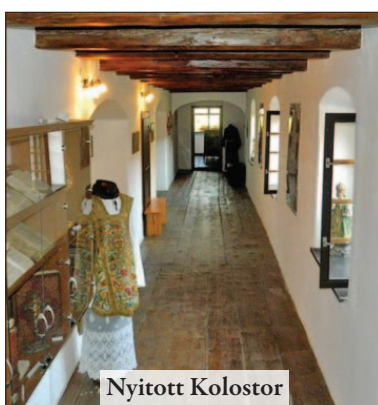
Kenyérmegáldás Agostyánban

Az új stációk és a felújított kiskápolna megáldása Vérttestolnán

Porciunkula

Nyitott Kolostor

Márfi Gyula szentbeszéde